CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Â R E A nr. 1-313/2026 din 22 octombrie 2026
cu privire la examinarea contestației formulate de Andrei Dulgheru împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, emisă în privința procurorului Oxana Cazacu

Președintele ședinței: Dumitru Obadă
Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala și Sergiu Caraman
Membrul-raportor: Mihail Sorbala

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de Andrei Dulgheru împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, emisă în privința procurorului Oxana Cazacu, audiind informația prezentată de membrul-raportor Mihail Sorbala, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizare

1. La 08.09.2025, Andrei Dulgheru a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la pretinse acțiuni și inacțiuni ale Oxanei Cazacu, adjunctă interimară a procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șefă interimară a Oficiului Rîșcani, pe care autorul le-a apreciat ca fiind susceptibile să constituie abateri disciplinare. La 11.09.2025 sesizarea a fost transmisă Inspecției procurorilor, unde a fost înregistrată cu nr. 205s/25, verificarea fiind repartizată inspectorului Tudor Gratii.

2. În sesizarea formulată, Andrei Dulgheru a invocat pretinse acțiuni de hărțuire psihologică, intimidare și marginalizare profesională din partea procuroarei Oxana Cazacu, susținând că, odată cu numirea acesteia în funcția de conducere, ar fi fost supus în mod sistematic unor presiuni psihologice, care i-ar fi afectat atât starea de sănătate, cât și exercitarea atribuțiilor de serviciu.

3. În susținerea afirmațiilor sale, autorul sesizării a făcut referire la mai multe situații în care ar fi fost criticat și tratat într-o manieră pe care o consideră umilitoare și lipsită de respect. În special, acesta a invocat stabilirea unor termene restrânse pentru examinarea materialelor, formularea unor reproșuri privind îndeplinirea atribuțiilor procesuale, precum și contestarea unor decizii adoptate în exercitarea atribuțiilor de conducere a urmăririi penale, inclusiv în situații în care măsurile dispuse ar fi fost confirmate ulterior de instanțele judecătorești.

4. Totodată, potrivit lui Andrei Dulgheru, Oxana Cazacu ar fi întreprins acțiuni orientate spre izolarea sa în cadrul colectivului, manifestate prin descurajarea colaborării profesionale cu alți procurori și limitarea sprijinului administrativ acordat de personalul cancelariei. În acest context, a invocat inclusiv presupusa supraveghere a deplasărilor sale în sediul instituției prin intermediul camerelor video.

5. Un alt aspect semnalat vizează circumstanțele verificării, la 05.09.2025, a existenței a două cauze penale, cu nr. xxxxxxxxxx și nr. xxxxxxxxxx, despre lipsa cărora autorul susține că informase anterior conducerea procuraturii. Potrivit acestuia, modalitatea de efectuare a verificării biroului și a safeului de serviciu ar fi avut un caracter nejustificat și intimidant, fiind de natură să îi afecteze reputația profesională. De asemenea, acesta a reclamat că, în perioada aflării sale în concediu, Oxana Cazacu ar fi intrat în biroul său de serviciu, în lipsa acestuia și fără informarea sa prealabilă.

6. În consecință, acesta a solicitat inițierea unui control privind conduita Oxanei Cazacu, examinarea înregistrărilor audio și video anexate sesizării, aprecierea faptelor inclusiv sub aspectul eventualelor abateri disciplinare și încălcări ale legislației penale și contravenționale, precum și efectuarea unor evaluări de specialitate în vederea stabilirii efectelor pretinsei hărțuiri psihologice.

7. În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

8. În cadrul verificării sesizării formulate de Andrei Dulgheru, Inspecția procurorilor a examinat circumstanțele invocate, înregistrările audio prezentate, declarațiile persoanelor audiate și celelalte materiale administrate, în vederea stabilirii existenței unor eventuale abateri disciplinare în conduita procuroarei Oxana Cazacu.

9. Inspecția procurorilor a reținut că, potrivit art. 51 alin. (3) și art. 53¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, procurorul ierarhic superior este în drept să solicite, în scop de control, dosarele și actele procedurale întocmite de procurorii ierarhic inferiori, să formuleze indicații scrise și să verifice modul de exercitare a urmăririi penale. Aceste atribuții derivă din principiul controlului ierarhic, consacrat de art. 3 alin. (6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

10. În acest context, Inspecția a apreciat că acțiunile Oxanei Cazacu, referitoare la verificarea cauzelor penale, respectarea termenelor de executare a sarcinilor și formularea observațiilor privind activitatea procesuală a procurorului Andrei Dulgheru, s-au circumscris competențelor legale ale procurorului ierarhic superior, nefiind identificate elemente care să demonstreze exercitarea abuzivă a acestor prerogative.

11. Totodată, s-a constatat că Andrei Dulgheru nu a utilizat procedura legală de contestare a indicațiilor primite din partea procurorului ierarhic superior. Această împrejurare a fost reținută de Inspecție în aprecierea susținerilor privind pretinsele ingerințe în independența sa procesuală, concluzionându-se că materialele administrate nu confirmă existența unor asemenea ingerințe.

12. Referitor la pretinsul comportament intimidant și umilitor, Inspecția procurorilor a stabilit că înregistrările audio prezentate reflectă discuții de natură profesională, în cadrul cărora Oxana Cazacu a formulat observații privind respectarea dispozițiilor procesual-penale și i-a solicitat procurorului Andrei Dulgheru să păstreze un ton corespunzător în comunicare. Potrivit aprecierii Inspecției, atitudinea fermă și critică manifestată în aceste împrejurări nu a depășit limitele relațiilor profesionale și nu a întrunit caracteristicile unui comportament umilitor, abuziv sau ale hărțuirii psihologice.

13. De asemenea, Inspecția a reținut că formularea observațiilor și atenționărilor privind eventualele deficiențe în exercitarea atribuțiilor de serviciu reprezintă o componentă a activității de conducere și de control ierarhic, neputând fi calificată, prin ea însăși, drept abatere disciplinară.

14. În urma coroborării înregistrărilor audio cu declarațiile persoanelor audiate și cu celelalte materiale acumulate, Inspecția procurorilor a concluzionat că susținerile autorului sesizării privind exercitarea unor presiuni psihologice, marginalizarea profesională și afectarea independenței procesuale nu au fost confirmate prin probele administrate. Dimpotrivă, s-a apreciat că intervențiile Oxanei Cazacu au avut un caracter managerial și procedural, fiind determinate de necesitatea asigurării respectării disciplinei executorii și a prevederilor legislației procesual-penale.

15. Separat, în cadrul verificării a fost examinată și o adresare pretins formulată în numele colectivului Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, referitoare la conduita profesională a Oxanei Cazacu. Inspecția procurorilor a constatat că aceasta nu conținea semnătura olografă sau electronică calificată a autorului și fusese transmisă de pe o adresă electronică ce nu permitea stabilirea identității expeditorului ori confirmarea apartenenței sale instituționale.

16. În consecință, Inspecția a apreciat că adresarea respectivă nu întrunea cerințele formale necesare examinării, fiind calificată drept sesizare anonimă, în sensul pct. 130 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2024 din 07.08.2024.

17. În urma evaluării ansamblului circumstanțelor și a materialelor administrate, Inspecția procurorilor a concluzionat că nu au fost identificate probe care să confirme existența unor ingerințe nelegitime în independența procesuală a procurorului Andrei Dulgheru, a unor manifestări de hărțuire psihologică sau a altor conduite contrare normelor de etică profesională.

18. La 09.10.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare nr. xxxx/25, constatând lipsa temeiurilor pentru tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Oxana Cazacu.

19. Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, Andrei Dulgheru a formulat o contestație, pe care a înregistrat-o la Consiliul Superior al Procurorilor la 07.11.2025, iar pe data de 12.11.2025 - la Colegiul de disciplină și etică.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

20. Prin Hotărârea nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins ca inadmisibilă contestația lui Andrei Dulgheru, menținând decizia Inspecției procurorilor din 09.10.2025.

21. Examinând contestația formulată de Andrei Dulgheru împotriva deciziei Inspecției procurorilor, Colegiul de disciplină și etică a apreciat că inițial se impune verificarea respectării termenului legal de contestare.

22. În acest sens, Colegiul a subliniat că, potrivit art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și pct. 80 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, decizia de încetare a procedurii disciplinare

poate fi contestată în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia, respectarea termenului constituind o condiție procedurală obligatorie pentru exercitarea dreptului de contestare.

23. Raportând prevederile menționate la circumstanțele cauzei, Colegiul a constatat că Decizia Inspecției procurorilor din 09.10.2025 a fost comunicată autorului sesizării la aceeași dată, prin intermediul adresei electronice profesionale, termenul de contestare începând să curgă din 10.10.2025 și expirând la 24.10.2025.

24. Colegiul de disciplină și etică a reținut că procurorul Andrei Dulgheru a depus contestația la 07.11.2025, după expirarea termenului legal prevăzut pentru exercitarea acestei căi de atac.

25. În consecință, Colegiul a constatat că respectiva contestație a fost depusă tardiv, împrejurare care exclude posibilitatea examinării pe fond a argumentelor invocate de contestatar.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

26. La data de 10.06.2026, Andrei Dulgheru a înregistrat contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, solicitând casarea acesteia și reexaminarea completă a fondului cauzei.

27. Contestatarul susține, în primul rând, că soluția de inadmisibilitate a fost fundamentată pe asimilarea nejustificată a expedierii electronice a Deciziei Inspecției procurorilor din 09.10.2025 cu recepționarea efectivă a acesteia. În opinia sa, simpla transmitere a actului la adresa electronică instituțională nu demonstrează că destinatarul a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul deciziei și de a exercita dreptul la contestare.

28. În acest context, Andrei Dulgheru invocă prevederile art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și pct. 80 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, potrivit cărora termenul de 10 zile lucrătoare pentru contestarea deciziei Inspecției procurorilor curge de la data recepționării acesteia, și nu de la data expedierii.

29. De asemenea, acesta afirmă că a luat cunoștință de existența și de conținutul Deciziei Inspecției procurorilor abia la 29.10.2025, în urma unei comunicări transmise de inspectorul Tudor Gratii la adresa sa electronică personală. Prin urmare, consideră că depunerea contestației la 07.11.2025 s-a realizat în interiorul termenului legal, calculat de la data recepționării efective a actului.

30. Contestatarul reproșează Colegiului de disciplină și etică faptul că nu a verificat existența unor dovezi obiective privind recepționarea deciziei, precum confirmarea de primire ori de citire a mesajului electronic, datele tehnice privind accesarea contului instituțional ori descărcarea documentului atașat. În acest sens, solicită administrarea probelor tehnice relevante, inclusiv a informațiilor privind accesarea poștei electronice instituționale, precum și a actelor referitoare la concediul său și la ridicarea calculatorului de serviciu.

31. Totodată, contestatarul apreciază că respingerea contestației ca tardivă, în lipsa verificării circumstanțelor menționate, constituie o aplicare excesiv de formalistă a normelor procedurale, de natură să îi afecteze dreptul la o cale efectivă de contestare. În

subsidiar, pentru situația în care s-ar considera că termenul legal a fost depășit, acesta solicită repunerea în termen, invocând existența unor împrejurări obiective care l-ar fi împiedicat să conteste decizia în timp util.

32. Sub aspectul fondului cauzei, Andrei Dulgheru contestă aprecierea potrivit căreia acțiunile Oxanei Cazacu s-ar fi încadrat exclusiv în limitele atribuțiilor manageriale și ale controlului ierarhic. Acesta susține că existența competențelor legale de conducere și verificare nu exclude posibilitatea exercitării lor într-o manieră abuzivă, fiind necesară examinarea modului concret de realizare a acestor atribuții, inclusiv sub aspectul proporționalității, respectării demnității profesionale și eventualului caracter repetitiv al conduitei reclamate.

33. În particular, contestatarul reiterează circumstanțele referitoare la verificarea biroului și a safeului său de serviciu, susținând că aceste acțiuni nu ar fi fost documentate corespunzător și că nu ar fi fost justificată necesitatea efectuării lor în lipsa sa, fără informarea prealabilă ori solicitarea prezentării benevole a documentelor căutate. De asemenea, acesta invocă pretinse deficiențe în administrarea și aprecierea probelor de către Inspecția procurorilor, referindu-se la examinarea insuficientă a înregistrărilor audio și video, neaudierea sa, lipsa unei analize cronologice a incidentelor reclamate și valorificarea selectivă a declarațiilor persoanelor audiate.

34. Totodată, Andrei Dulgheru contestă modul de apreciere a declarațiilor martorilor, susținând că nu ar fi fost luată în considerare eventuala influență a raporturilor de subordonare asupra disponibilității angajaților de a relata circumstanțe privind conduita persoanei care exercită atribuții de conducere. În acest context, consideră că inclusiv adresarea anonimă, care ar fi fost formulată în numele colectivului Oficiului Rîșcani, ar fi trebuit examinată ca indiciu privind climatul instituțional, chiar dacă nu întrunea condițiile pentru a constitui o sesizare disciplinară distinctă.

35. În final, Andrei Dulgheru solicită admiterea contestației, casarea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 și reexaminarea completă a fondului cauzei.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

36. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

37. Astfel, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

38. *Andrei Dulgheru* nu a prezentat Consiliului probe noi.

39. *Procurorul Oxana Cazacu,* prin referința prezentată Consiliului, a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026. Procurorul a susținut că Colegiul de disciplină și etică a respins în mod întemeiat contestația ca inadmisibilă, întrucât Decizia Inspecției procurorilor din 09.10.2025 a fost comunicată autorului sesizării prin poșta electronică instituțională, iar contestația a fost depusă abia la 07.11.2025, cu depășirea termenului legal de 10 zile lucrătoare din data recepționării.

40. La 20.10.2026*, Inspecția procurorilor, în persoana inspectorului Tudor Gratii,* a prezentat Consiliului o referință, prin care și-a reiterat poziția și a propus respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

41. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

42. Contestația este formulată de titularul dreptului de contestare, este semnată și a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Prin urmare, Consiliul constată că sunt întrunite condițiile pentru examinarea contestației.

43. Cadrul normativ incident cauzei examinate este constituit din art. 36 alin. (2), art. 37, art. 38, art. 38^1, art. 44 alin. (3) și art. 46 din Legea nr. 3/2016. Răspunderea disciplinară presupune o faptă prevăzută de art. 38, săvârșită cu intenție ori neglijență gravă.

44. Examinând integral materialele procedurii disciplinare, argumentele formulate de Andrei Dulgheru, decizia Inspecției procurorilor din 09.10.2025, considerentele Hotărârii Colegiului nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, precum și referințele prezentate de procuroara Oxana Cazacu și inspectorul Tudor Gratii, Consiliul constată că motivele contestației nu sunt de natură să răstoarne concluziile organelor disciplinare.

45. Consiliul reține că obiectul examinării îl constituie, în principal, legalitatea și temeinicia soluției Colegiului de disciplină și etică privind inadmisibilitatea contestației formulate împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 09.10.2025. În consecință, aprecierea argumentelor contestatarului urmează a fi realizată cu prioritate din perspectiva respectării condițiilor procedurale pentru exercitarea dreptului de contestare, fără a substitui această verificare cu o reexaminare a fondului sesizării disciplinare.

46. Potrivit art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării la Colegiul de disciplină și etică în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia. Aceeași regulă este consacrată la pct. 80 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

47. Din interpretarea prevederilor menționate rezultă că exercitarea dreptului de contestare este condiționată de respectarea unui termen expres stabilit de lege. Instituirea acestuia urmărește asigurarea previzibilității procedurilor disciplinare, a stabilității

raporturilor juridice și a soluționării cauzelor într-un interval rezonabil, fără a permite menținerea lor într-o stare de incertitudine pentru o perioadă nedeterminată.

48. Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Consiliul constată că Inspecția procurorilor a emis Decizia de încetare a procedurii disciplinare la 09.10.2025, aceasta fiind expediată în aceeași zi autorului sesizării, la adresa sa electronică instituțională, *a.dulgheru@procuratura.md*. Contestația împotriva deciziei respective a fost depusă la 07.11.2025, după expirarea termenului de 10 zile lucrătoare reținut de Colegiul de disciplină și etică.

49. În aceste condiții, Consiliul apreciază că Colegiul de disciplină și etică a procedat corect atunci când a verificat, cu prioritate, respectarea termenului de contestare și a raportat data depunerii contestației la data comunicării deciziei Inspecției procurorilor. Verificarea admisibilității constituie o etapă distinctă și prealabilă examinării fondului, iar neîndeplinirea condițiilor procedurale împiedică trecerea la analiza argumentelor referitoare la existența sau inexistența abaterilor disciplinare reclamate.

50. Referitor la susținerea contestatarului potrivit căreia expedierea unui mesaj electronic nu poate fi asimilată recepționării efective a acestuia, Consiliul reține că Andrei Dulgheru nu contestă faptul transmiterii corespondenței la adresa sa electronică instituțională, ci invocă imposibilitatea de a lua cunoștință de conținutul acesteia la momentul expedierii.

51. Argumentul contestatarului potrivit căruia Decizia Inspecției procurorilor din 09.10.2025 nu i-ar fi fost comunicată în mod corespunzător, Consiliul Superior al Procurorilor reține că, la fila 165 din dosarul de control nr. xxxx/25, se regăsește extrasul din corespondența electronică, care atestă că, la data de 09.10.2025, ora 09:50, inspectorul Tudor Gratii a expediat Decizia de încetare a procedurii disciplinare de pe adresa electronică instituțională *t.gratii@csp.md*, la adresa electronică profesională a procurorului Andrei Dulgheru, *a.dulgheru@procuratura.md*. Consiliul constată că înscrisul respectiv constituie un element probator obiectiv privind efectuarea operațiunii de expediere a deciziei, fiind individualizate data și ora transmiterii, precum și adresele electronice ale expeditorului și destinatarului. Prin urmare, constatarea Colegiului de disciplină și etică referitoare la transmiterea deciziei la 09.10.2025 nu se întemeiază pe o simplă presupunere, ci pe un document existent în materialele procedurii disciplinare.

52. Sub acest aspect, Consiliul consideră necesară delimitarea comunicării unui act printr-un mijloc electronic instituțional de momentul la care destinatarul decide sau reușește să consulte efectiv corespondența primită. Simpla împrejurare că destinatarul nu a deschis ori nu a citit mesajul la data transmiterii nu conduce, în mod automat, la concluzia că actul nu i-a fost comunicat, în condițiile în care corespondența a fost expediată printr-un mijloc oficial de comunicare utilizat în cadrul raporturilor profesionale.

53. Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că Andrei Dulgheru, în calitatea sa de procuror și persoană cu funcție de demnitate publică, avea obligația de a manifesta o diligență sporită în gestionarea corespondenței profesionale, inclusiv prin verificarea periodică a mesajelor recepționate la adresa electronică instituțională. Această obligație este cu atât mai relevantă cu cât, la depunerea sesizării disciplinare, contestatarul nu a

indicat o altă adresă de corespondență la care urma să îi fie comunicate actele aferente procedurii.

54. În susținerea acestei aprecieri, Consiliul face referire la jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv la deciziile nr. 2r-363/24[1] (§ 54), nr. 2r-385/25[2] (§ 38), nr. 3r-303/25[3] (§ 26), potrivit cărora dovada comunicării actelor prin poșta electronică poate fi realizată prin extrasul corespondenței electronice care identifică expeditorul, destinatarul, data și ora expedierii, precum și documentul atașat. Conform raționamentului expus de instanța supremă, în lipsa unor notificări privind imposibilitatea livrării mesajului, generate de sistemul electronic, comunicarea este considerată valabil efectuată, fără a fi necesară confirmarea suplimentară a destinatarului.

55. În acest context, Consiliul are în vedere și prevederile art. 33 și art. 96 din Codul administrativ, care reglementează utilizarea mijloacelor de comunicare în cadrul procedurilor administrative, inclusiv a celor electronice, în considerarea eficienței și operativității acestora. Prin urmare, utilizarea adresei electronice instituționale pentru transmiterea actelor aferente procedurii disciplinare nu poate fi considerată, prin ea însăși, o modalitate necorespunzătoare de comunicare.

56. Cât privește argumentele referitoare la aflarea contestatarului în concediu și la ridicarea calculatorului de serviciu de către Procuratura Anticorupție, Consiliul apreciază că aceste împrejurări nu demonstrează, în mod automat, imposibilitatea recepționării corespondenței electronice instituționale. Pentru a justifica înlăturarea efectelor comunicării ori reconsiderarea momentului de la care începe să curgă termenul legal, circumstanțele invocate trebuie să fie susținute de elemente obiective, apte să confirme existența unui impediment efectiv.

57. Or, din materialele prezentate Consiliului nu rezultă că Andrei Dulgheru ar fi administrat probe suplimentare care să confirme imposibilitatea obiectivă de accesare a corespondenței instituționale în perioada relevantă. În aceste condiții, simpla invocare a concediului și a indisponibilității calculatorului de serviciu nu este suficientă pentru a răsturna concluzia Colegiului privind depășirea termenului de contestare.

58. Nici argumentul potrivit căruia contestatarul ar fi luat cunoștință de Decizia Inspecției procurorilor abia la 29.10.2025, în urma corespondenței purtate cu inspectorul Tudor Gratii prin intermediul adresei electronice personale, nu este de natură să determine, prin el însuși, modificarea datei comunicării inițiale. Consiliul apreciază că o informare ulterioară referitoare la existența unui act deja expediat nu constituie, în mod automat, o nouă comunicare de la care să înceapă curgerea termenului legal de contestare.

59. Cu privire la criticile contestatarului referitoare la examinarea incompletă a sesizării inițiale, aprecierea probelor și calificarea conduitei Oxanei Cazacu drept exercitare a atribuțiilor manageriale, Consiliul constată că acestea vizează fondul procedurii disciplinare și nu sunt de natură să înlăture impedimentul procedural reținut de Colegiu.

60. Consiliul subliniază că examinarea temeiniciei acuzațiilor privind pretinsa hărțuire psihologică, ingerințele în activitatea profesională ori modul de exercitare a

[1] https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=77562
[2] https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=80130
[3] https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=81064

controlului ierarhic presupune depășirea etapei de admisibilitate. Or, odată constatată nerespectarea termenului legal de contestare, Colegiul de disciplină și etică nu avea obligația de a proceda la o nouă evaluare a tuturor circumstanțelor care au stat la baza Deciziei Inspecției procurorilor.

61. Prin urmare, Consiliul apreciază că soluția Colegiului de disciplină și etică privind inadmisibilitatea contestației nu echivalează cu o examinare pe fond a pretinselor abateri disciplinare imputate Oxanei Cazacu.

62. În acest context, Consiliul consideră că argumentele privind pretinsele deficiențe în administrarea probelor, valorificarea declarațiilor martorilor, examinarea înregistrărilor audio și video ori aprecierea climatului instituțional nu pot determina anularea hotărârii contestate atât timp cât nu a fost demonstrată nelegalitatea soluției de inadmisibilitate.

63. Evaluând în ansamblu materialele procedurii disciplinare și motivele invocate de contestatar, Consiliul Superior al Procurorilor constată că acesta nu a prezentat argumente și probe apte să infirme concluziile Colegiului de disciplină și etică privind depunerea contestației peste termenul legal.

64. În consecință, Consiliul apreciază că, prin Hotărârea nr. 3-65/2026 din 20.05.2026, Colegiul de disciplină și etică a identificat corect circumstanțele relevante pentru soluționarea contestației, a aplicat corespunzător dispozițiile legale privind termenul de exercitare a căii de atac și a motivat suficient soluția de inadmisibilitate.

65. Consiliul Superior al Procurorilor reține că dezacordul contestatarului cu modalitatea de apreciere a circumstanțelor procedurale nu constituie, în sine, un temei pentru anularea hotărârii, în lipsa demonstrării unei erori de fapt sau de drept care să afecteze legalitatea soluției adoptate.

66. Potrivit Consiliului, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică este justificată atunci când sunt identificate erori de fapt sau de drept relevante, omisiuni esențiale, vicii procedurale care au afectat soluția ori o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Asemenea circumstanțe nu au fost stabilite în prezenta cauză.

67. În consecință, Consiliul apreciază că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026 este întemeiată, argumentele contestației nu justifică intervenția Consiliului prin casarea hotărârii contestate.

68. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu *0 voturi* „pro” admiterii contestației și *9 voturi* „contra” admiterii contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Andrei Dulgheru, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-65/2026 din 20.05.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său, în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea i-a fost comunicată.

Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor ***semnat*** **Dumitru OBADĂ**